

Наталія КОБРИН (Львів)

ТРАДИЦІЇ ЛЬВІВСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ ШЕВЧЕНКІЯНИ: Шевченківські концерти за участю “Львівського Бояна”

Шевченківські святкування в Галичині другої половини ХІХ ст. – до 1939 р. сформували вагомий пласт української культури і музичної творчості, в якому поєднуються різні напрямки і мистецькі явища: національно-мобілізаційна активність, просвітництво, музичне аматорство, концертна діяльність, композиторська творчість тощо. Кожен із цих напрямків і явищ, з огляду навіть лише на кількісні параметри, вартує окремої уваги та дослідження. Ось як, наприклад, оцінював значення шевченківських концертів під кутом зору мистецької творчості В. Барвінський: “Не входячи в то, чи імпульс до написання тих творів дала Шевченкова муза, чи теж хоча б тільки само запотребовання творів до слів Шевченка на Шевченківські концерти, сміло можна твердити, що чи не половина усеї нашої музичної творчості зв’язана з Шевченком. Тим-то і традиція Шевченківських концертів набирає зовсім специфічного значіння”¹.

Сучасна наукова література зосереджує увагу лише на окремих шевченківських концертах (1891 р. чи, наприклад, 1914 р.) або фрагментарно торкається теми в контексті ширших студій², однак не простежує їх історії в цілому. Одною з цікавих гілок цієї історії є шевченківські концерти “Львівського Бояна” (1891–1939), адже саме Львів став головним осередком шанування Тараса Шевченка в Галичині, привертаючи увагу не лише місцевих українців, але й провінційної інтелігенції.

Матеріалами дослідження стали друковані статті, рецензії та відгуки на ювілейні святкування поета у провідних львівських газетах (“Діло”, “Руслан”, “Новий Час”, “Українські Вісті”, “Українська Музика”), а також збірка концертних афіш у Центральному державному історичному архіві м. Львова (ЦДАЛ).

День 14 квітня 1891 р. – тридцятиліття пам’яті Т. Шевченка, записаний першим аркушем у концертній біографії хорового товариства “Львівський Боян”: “Се перші вечерницѣ, котрі були виконані виключно своїми власними силами

¹ Барвінський В. Концерт у 75-ліття смерті Тараса Шевченка // Новий Час. – 1936. – Ч. 63. – 19 берез. – С. 6.

² Горак Я. Про заборону виконання хору “Іван Гус” Лисенка на Шевченківському вечорі у Львові 1891 року // Українська музика. – Львів, 2012. – Ч. 2(4). – С. 25–33; Кобрин Н. Із традицій музичної Шевченкіани в Галичині: століття від дня народження поета // Тарас Шевченко і кобзарство: Друга міжнародна науково-практична конференція (у рамках Четвертого міжнародного конгресу світового українства), 23-24 серпня 2013 р. – Львів, 2013. – С. 212–222; фрагментарно – Загайкевич М. Музичне життя Західної України другої половини ХІХ ст. – Київ, 1960. – 192 с.; Ханик Л. Р. Історія хорового товариства “Боян”. – Львів, 1999. – 123 с. та ін.

співвучими, членами молодого товариства “Львівській Боянь”. Сей першій виступ “Львівського Бояня” був дуже щасливий, а виконане поодиноких п’єсень мушло задовольнити й найбільше вимагаючого критика”, писав кореспондент галицько-українського щоденника “Діло”³. Цей день виявився знаменним не тільки з огляду на утворення українського хорового товариства, яке відтепер майже щорічно брало участь у великих шевченківських концертах у Львові. Концерт 1891 р. підсумував і вдихнув нове життя в понад двадцятилітню традицію львівських шевченківських святкувань як визначної національно-культурної та патріотичної акції, підніс їх до ранги вагомої мистецької події в житті галицьких українців.

Деякі ознаки й узвичаєні форми шевченківських ювілейних святкувань до 1939 р. сформувалися, значною мірою, на тлі специфіки концертного життя Львова впродовж 70–80-х рр. XIX ст. Традиція свідчила, що в Галичині значно частіше відзначали пам’ятні роковини смерти поета. Таким приуроченням характеризувалися всі шевченківські концерти до 1913 р. і переважна їх більшість протягом 20–30-х рр. (серед них і великий концерт 1936 р. – в 75-ліття смерти поета). Генезу цього звичаю найкраще вивинив А. Вахнянин – один із перших надхненників вечорниць на честь Т. Шевченка, згадуючи свого часу про “...невеличку громаду почитателів Тараса, що на роковини смерти его съ молитвою на устахъ спѣшила на тиху панахиду до православної церковцѣ, бо ѣу тогди не було еще вольно збиратись на сѣмь мѣсти...”⁴ Винятковими варто визнати святкування 1914 р., адже вперше українська громада Галичини відзначала 100-літній ювілей народження Т. Шевченка, а також 1939 р. – симфонічний концерт з нагоди 125-ліття народження поета.

Первинною функцією шевченківських концертів було активізувати національно-маніфестаційну й культурно-просвітницьку діяльність галицьких українців: саме завдяки цим вечорам у багатьох містах і містечках Галичини пробудилося українське культурне життя. Критикуючи в міжвоєнне десятиліття власне їх концертну частину, українські галицькі музиканти завжди чітко розмежовували національно-культурні та мистецько-професійні вартості шевченківських вечорів. Не випадково у В. Барвінського – одного з найважливіших тогочасних музичних рецензентів, зустрічаємо таке: “Ювілейний концерт в пам’ять 100-літних уродин Тараса Шевченка від довшого часу тримав в напруженю увагу всеї української інтелігенції, як австрійської так і російської України. І не без причини. Се ж мав бути сей цвіт, який щороку виростає з насія, яке засадив в наші серця безсмертний Тарас, а який мав вирости красше та величнійше чим попередних років... Лишаючи оцінку сего великого съвята з точки зору загального значія кому иншому, ограничаю ся лише до музичної сторони концерту, і єї значія в нашої культурній праці”⁵.

Прагнення налагодити систематичне українське музично-концертне життя Львова – ще одна вагома функція шевченківських вечорів, яка реалізовувалася у створенні постійних національних музичних організацій, передовсім мережі хорового товариства “Боянь”, у зростанні різних форм виконавства – сольного, ансамблевого тощо, відкритті нових імен українських музикантів – співаків та інструменталістів і розгортанні їх

³ Вечеръ въ честь Тараса Шевченк // Дѣло. – 1891. – Ч. 76. – 3 (15) цвѣтня. – С. 1.

⁴ Коцовський В. Зъ вечера въ память Шевченка. І. Вступне слово проф. А. Вахнянина // Дѣло. – 1883. – Ч. 24. – 1 (13) марта. – С. 1.

⁵ Барвінський В. Тарасове съвято у Львов // Руслан. – 1914. – Ч. 54. – 11 марта (26 лютого). – С. 2.

концертної діяльності в Галичині. “В часі, коли не було ще постійних хорів і хороших організацій, – писав В. Витвицький, – для відсвяткування пам’яті Шевченка творились окремі співацькі гурти. Так щорічно приходив місяць березень, місяць Шевченка, відзивалось вкорінене вже почуття обов’язку [...]. Шевченківські концерти – це був у свій час важливий, бо нерідко самотній прояв нашого музичного руху”⁶.

Щорічне проведення шевченківських концертів дало поштовх до активного культивування і збагачення української музичної творчості в Галичині. З одного боку, творчість майже всіх галицько-українських композиторів і М. Лисенка розгорталася, враховуючи потреби нового репертуару цих концертів. Вони, по змозі, навіть спрямовували творчі інтенції композиторів, як-от у випадку із “Заповітом” М. Лисенка – перша композиція із грандіозного циклу “Музика до “Кобзаря” Тараса Шевченка” написана на замовлення організаторів першого шевченківського концерту у Львові 1868 р. З іншого боку, в українській музичній літературі сформувався окрема гілка творів на поезії Т. Шевченка. В середині 30-х рр. ХХ ст. С. Людкевич стверджував таке: “Вся наша вокально-музична література за останніх 70–80 літ (від 1860 р.) – п. б. поза церковними та протонародними піснями – це, мабуть, у добрій половині твори на слова Шевченка. Деякі з його чільних поезій, як “Заповіт”, досягнули вже й рекордне число (поверх 10) усяких музичних опрацювань відомих і анонімних композиторів, а також многі інші його вірші [...] були 5–6 разів підложені під музику до співу”⁷. Це давало підстави визначати шевченківські концерти як “наче “звідомлення” з музичного дорібку” (Н. Нижанківський)⁸, “щорічний білянс нашого музично-культурного життя і дорібку” (В. Барвінський)⁹.

Шевченківські концерти у Львові – це, зазвичай, літературно-музичні чи музично-літературні вечори, де оголошували відповідного змісту ґрунтовні реферати, декламували поетичні твори і виконували музичні композиції. Суть, значення, співвідношення цих трьох елементів шевченківських вечорниць протягом другої половини ХІХ ст. – до 1939 р. досить істотно змінювалося.

Реферат, рідше вступне слово, відомого в Галичині діяча звичайно відкривав шевченківський концерт, від середини 90-х рр. ХІХ ст. його попереджувала своєрідна оркестрова інтродукція-увертюра (з українських композиторів часто звучали оркестрові твори о. М. Вербицького чи М. Лисенка). На межі ХІХ–ХХ ст. у програмах зазначено навіть два реферати: один із них – від імени студентських товариств (серед перших знаходимо повідомлення про промову речника студентства на концерті 1897 р., без уточнення імени промовця¹⁰). Точний зміст рефератів відомий не завжди, хоча до 1914 р. преса, зокрема газета “Діло”, часто публікувала реферат повністю або доволі детально переповідала його суть. Серед промовців на шевченківських концертах зустрічаємо імена багатьох видатних постатей

⁶ Витвицький В. Музичне життя Галичин // Музикознавчі праці. Публіцистика / Упор. Л. Лехник. – Львів, 2003. – С. 36.

⁷ Людкевич С. Співні та мелодійні основи й прикмети поезії Т. Шевченка // Дослідження, статті, рецензії, виступи: У 2 т. – Львів: Видавництво М. Коць, 1999. – Т. 1. – С. 246.

⁸ Нижанківський Н. Шевченкова поезія в музиці // Назустріч. – 1934. – Ч. 6. – 15 берез. – С. 5.

⁹ Барвінський В. З концертової сали. Концерт колядок і шедрівок. – Шевченківський концерт // Діло. – 1926. – Ч. 60. – 19 берез. – С. 3.

¹⁰ [Въ память XXXVI-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка // Дѣло. – 1897. – Ч. 49. – 1 (13) марта. – С. 3.

Галичини: В. Барвінський, О. Барвінський, І. Белей, І. Брик, А. Вахнянин, М. Грушевський, Д. Донцов, П. Карманський, О. Колесса, Ф. Колесса, О. Луцький, К. Малицька, В. Мудрий, О. Огоновський, Є. Озаркевич, М. Подолинський, Ю. Романчук, В. Старосольський, К. Студинський, С. Томашівський, І. Франко, Л. Цегельський, Г. Цеглинський, В. Шухевич, В. Щурат та ін. Дві промови на концерті займали часом понад годину часу та викликали справедливі дорікання рецензентів¹¹. Не завжди реферати стосувалися, власне, творчості Т. Шевченка, натомість автори зверталися до актуальних і болючих питань національно-громадського життя українців: наприклад, Ф. Колесса на шевченківському концерті 1898 р. прочитав “Відчит про університет”¹².

Поетично-літературна частина вечора традиційно була Шевченковою, хоча не обмежувалася власне творами поета. Свої поезії на концертах читали, наприклад, Ю. Федькович (1868), І. Франко (1876), К. Устиянович (1892), Б. Лепкий (1914). За програмами концертів можна простежити ще й таке: чи не найчастіше звучали фрагменти поеми “Тайдамаки”, а також “І мертвим, і живим, і ненарожденним землякам моїм...” Т. Шевченка.

Зміст музичної частини шевченківських вечорів, з одного боку, чи не найбільше змінювався і розвивався, з іншого боку – викликав чимало нарікань і критики. Об’єктивними чинниками, які безпосередньо впливали на якість музики в шевченківських концертах, були проблеми оренди відповідного залу та втручання цензури.

Стосовно концертного приміщення, найкращою була ситуація в 1908–1912 рр., коли аранжерам вечора вдавалося домогтися дозволу на зал Філармонії (тепер драматичний театр ім. М. Заньковецької) або Галицького Музичного Товариства (зараз – Філармонія). Однак, частіше львівські шевченківські концерти проводилися у надто малих, як у Народному Домі, або в акустично невідповідних залах, наприклад, у Спортивній Палаті (1914). В. Шухевич у 1903 р. описав, ймовірно, типові організаційні проблеми (його стаття була відповіддю на дуже критичну рецензію О. Бережницького¹³): “Саля “Народного Дому” була відступлена “Просьвіті” лише на один день, а коли зважимо, що в сей день мусить відбутися генеральна проба і строєне фортепяна, що усе разом забирає часу що найменче 6 годин, а надто, що на уладжене салі також яких 2–3 годин, то по каже ся, що пристроювати съвяточно салю нема вже коли. [...] Давнійшими роками прибирано на естраді бюст Шевченка, від коли однак в концерті бере участь і повна військова оркестра, залишено і се, бо вона потребує тільки місця, що заледви лишаєсь місце на великий образ нашого поета”¹⁴.

Року 1907 газети анонсували шевченківський концерт на 14 березня в залі тогочасної львівської філармонії, однак в останній момент його перенесли на інший день у Народний Дім¹⁵. З нагоди святкування століття від дня народження поета 1914 р. українські газети анонсували проведення концерту в залі Міського театру: “Товариство “Львівський Боян” подає отсим до відома всіх галицьких

¹¹ Львівскі вечерницѣ въ память XXXVII-ыхъ роковинъ смерти Т. Шевченка // Дѣло. – 1898. – Ч. 68. – 26 марта (7 цвѣтня). – С. 3.

¹² Там само.

¹³ *Бережницький О.* Тарасове съвято в столиці кра // Діло. – 1903. – Ч. 52. – 5 (18) марта. – С. 1.

¹⁴ *Шухевич В.* В справі съвяткованя памяти Тараса Шевченк // Діло. – 1903. – Ч. 57. – 11 (24) марта. – С. 1.

¹⁵ [Концерт в честь Шевченка // Руслан. – 1907. – Ч. 48. – 1(14) марця. – С. 2.

і буковинських Боянів, що ювілейний концерт буде *невідкрито 9 марта С. р.* [...] Концерт буде, оскільки не зайшли би які особливі перепони, у львівському міському театрі”¹⁶, однак з огляду на перешкоди влади він відбувся у Спортовій Палаті при вул. Зеленій.

Атмосферу цього величного Шевченківського ювілею правдиво передає В. Барвінський: “Велика саля “Спортової Палати” битком вповнена учасниками сьвята. Близько дві тисячки української інтелігентції клонить головою перед Генієм українського народа. Саля прибрана гербами Руси, синьо-жовтими хоругвцями і смєречиною. На салі витає над головами учасників якась дивна повага, бо й хвиля велика і поважна, бо се століте обновленя житя цілої України на всіх її областях. А хвиля тим поважнійша, що за кордоном, в серці України, Києві се сьвято офіційно заборонене”¹⁷. Зал Спортової Палати справді вмщав орієнтовно дві тисячі слухачів (на місцях для сидіння), але акустично не зовсім підходив для концертів. Преса відзначала, що, попри великі розміри і можливість умістити велику кількість слухачів, зал об’єктивно не був найкращим. Кореспондент “Діла” твердив таке: “Саля досить велика, але для концерту не дуже відповідна, була багато прикрашена зеленю й українськими національними прапорами. Не зважаючи на це, малюнки на стінах спортового змісту, зовсім не гармоніювали з урочисто радісним ювілейним настроєм зібраної публіки. Маю ся вражіння, що Українцям довелося сьвяткувати ювілей у великій стодолі... Невідповідність салі мусила вплинути на те, що деякі точки не зробили того вражіння, яке вони могли би зробити в иншій салі”¹⁸.

Саме з огляду на велику кількість бажаючих, березневий концерт 1914 р. відбувся двічі – 9 і 10 березня. “Діло” подає, що впродовж цих двох днів на Шевченківських святкуваннях у Львові побувало понад чотири тисячі представників української інтелігентції зі Львова та провінційних міст.

Постійно втручалися у шевченківські концерти й представники цензури, редагуючи промови, викреслюючи фрагменти Шевченкових поезій, забороняючи виконання окремих творів: поезії Ю. Федьковича на концерті 1869 р. лише роздавали слухачам¹⁹, 1891 р. було заборонено декламувати “І мертвим, і живим...” Т. Шевченка і виконувати хорову поему “Іван Гус” М. Лисенка тощо. Одною з характерних ілюстрацій активної діяльності цензури є ситуація 1925 р. – в умовах польської влади. Дописувач “Діла” стверджував: “Під час промови представник поліції сидів у передніх рядах з її текстом у руках, перевірюючи, чи промовець у палі красномовства не загониться поза межу, зачеркнену червоним олівцем цензури. [...] Прошу уявити собі настрій промовця (це був В. Мудрий. – *Н. К.*), який мусить по-рабськи придержуватися предложеного тексту і якого повідомляє Комітет нишком уже на сцені, що коли він нарушить сконфіскований текст, – поліція загрожє розв’язанням “Бояна” [...] (письмівка наша. – *Н. К.*). Поліційна цензура торкнулася навіть Шевченкових поем. П. Голинський не міг відспівати II-ої частини “Гетьманів” (солоспіву М. Лисенка. – *Н. К.*)”²⁰. Описаний концерт відбувся 12 березня в залі Музичного товариства ім. Миколи Лисенка.

¹⁶ Перед Шевченковим сьвятом у Львов // Діло. – 1914. – Ч. 39. – 21 лютого. – С. 3.

¹⁷ Барвінський В. Тарасове сьвято у Львов // Руслан. – 1914. – Ч. 54. – 11 марта (26 лютого). – С. 2.

¹⁸ Ювілейний вечір в честь Шевченка у Львов // Діло. – 1914. – Ч. 53. – 10 марта. – Ч. 4.

¹⁹ Правда. – 1869. – Ч. 9. – С. 83–84.

²⁰ М. Р. Традиційний шевченківський концерт // Діло. – 1925. – Ч. 59. – 17 берез. – С. 3.

На якість музичної частини шевченківських вечорів у Львові, значною мірою, впливала специфіка розвитку тогочасної української музичної культури Галичини, традиції музично-декламаційних вечорів другої половини ХІХ ст., різноманіття національного концертного життя Львова, особливості діяльності хорового товариства “Боян”, репертуарні пріоритети окремих відомих диригентів (А. Вахнянина, С. Федака, О. Нижанківського, Р. Ганінчака, М. Волошина, С. Людкевича, В. Барвінського) тощо.

Шевченківські концерти 70–80-х рр. ХІХ ст. (до утворення “Львівського Бояна”) були, передовсім, національно-громадською подією та однією з форм розгортання українського руху. Польсько-українські відносини, наприклад, конфлікти народовців та москвофілів, визначали деякі організаційні моменти цих концертів – можливість їх проводити в залі Ратуші чи Народному Домі, склад публіки (зокрема, присутність місцевих високопоставлених чиновників). Однак саме протягом цього двадцятиліття утвердилися й певні музичні традиції шевченківських вечорів щодо національного характеру музики, залучених виконавців, пошуку новинок української творчості і т. ін. Варто додати, що зміст програми вечора об’єктивно визначався з огляду на можливих виконавців, адже відсутність українських музичних інституцій обмежувала організаторів вечора. А. Вахнянин – головний промотор цих концертів намагався послідовно втримати лінію переваги української музики, звичайно, творів М. Лисенка та галицько-українських композиторів (М. Вербицького, І. Лаврівського, С. Воробкевича, В. Матюка, А. Вахнянина, О. Нижанківського). Наприклад, у 1882 р., як писав П. Бажанський, “спершу була думка зложити цѣлу музикальну часть програмы зъ самихъ нашихъ творѣвъ музыкальныхъ и такъ навѣтъ была первѣсно програма уложена. Але непредвиджені перешкоды послѣдної хвилѣ казали троха ѳдступити ѳтъ сего замѣру. А все ж таки съ виняткомъ двохъ точокъ цѣла музикальна часть осталась нашою питомою – Лисенковою”²¹.

Від 1891 р. співучасть у шевченківських концертах у Львові була одним з обов’язків “Львівського Бояна”. Велика кількість української львівської публіки та прибулої провінційної інтелігенції співвідносно з невеликими залами спонукали повторювати ці концерти двічі, а також організувати т. зв. “народні” концерти, в програмі яких переважали популярні та нескладні пісенні композиції. Крім того, в окремі періоди (частіше в 90-х рр. ХІХ ст., допоки мережа провінційних “Боянів” не була ще настільки організованою) хор практикував виїзди з ювілейними концертами на честь поета в інші міста Галичини: Станиславів, Стрий, Тербовля, Чернівці, навіть у Краків.

У міжвоєнний період ситуація ускладнилася: з одного боку, весняний період Шевченкових роковин навіть у самому Львові характеризувався величезною кількістю розмаїтих академій, вечорів та концертів, які організували майже всі товариства, установи та школи (за свідченням С. Людкевича відбувалося іноді по два вечори на день), з другого боку – таке перенасичення, а також цензурні заборони іноді негативно впливали на якість, організацію, кількість публіки на концертах “Львівського Бояна”. Дописувач “Діла”, наприклад, із жалем відзначає неповний

²¹ *Бажанський П.* Кілька уваг про кантату Лисенка “Б’ють пороги” (слова Т. Шевченка) // Дѣло. – 1882. – Ч. 19. – 10(22) марця. – С. 1.

зал на дуже цікавому вечорі 1929 р.²² Хоча концерт у 125-ліття від дня народження поета 1939 р., за характеристикою В. Витвицького, “стягнув незвичайно численних учасників-слухачів, які до останнього місця виповнили простору залу”²³.

На початках товариство перейняло узвичаєний музичний репертуар шевченківських роковин попередніх десятиліть, до якого належали, зокрема, твори М. Вербицького (головно, “Заповіт”), А. Вахнянина (фрагменти опери “Купало”), М. Лисенка. При тому творчість М. Лисенка складає майже половину програми “Львівського Бояна” на шевченківських концертах 90-х рр. XIX ст. – до 1903 р.

Варто зазначити, що ювілейний “шевченківський” концертний репертуар товариства мав кілька десятків композицій М. Лисенка. Серед них близько половини – це твори з циклу “Музика до “Кобзаря” Тараса Шевченка”, а також інші композиції, в їх числі – хоріві обробки народних пісень. Багато з цих творів були добре відомі ще з вечорів 70–80-х рр. XIX ст., рецензенти дорікали надто частими повтореннями знаного репертуару та відсутністю значних прем’єрних виконань (додамо заради справедливості, що ці дорікання стосувалися не лише композицій М. Лисенка). В тому сенсі красномовним є відгук “Діла” на шевченківський концерт 1898 р. (диригував С. Федак): “Програма вечериць була богата, хоча не назвали-бъ мы єи вповнѣ щасливою, а то зъ двохъ взглядѣвъ: по-перше, що значна часть композицій [“Вечериць” Нѣщиньского, “Завѣщане” Лисенка, “Днѣпро реве” Сѣчиньского] добре вже знані публицѣ чи то зъ концертѣвъ чи зъ театру...”²⁴. Проблему деякого обмеження репертуару шевченківських концертів добре розумів і В. Шухевич, зазначаючи, що багато творів на слова Т. Шевченка все ще “жде відповідних виконавців”²⁵. Відтак, залучення до репертуару “Бояна” менше відомих у Галичині чи новіших творів М. Лисенка та інших українських композиторів було ускладнено, головно, можливостями тогочасного аматорського хору.

Із прем’єрних композицій М. Лисенка, які “Львівський Боян” виконував на шевченківських вечорах, найбільший резонанс викликала кантата “Радуйся, ниво, неполитая” (композитор присвятив її товариству “Львівський Боян”). Звітуючи про концерт 1896 р., рецензент “Діла” зазначає: “Найтруднѣйшою точкою програмы концерту була: Лисенка “Радуйся ниво неполитая” – велика кантата на хоръ мѣшаний и соля зъ оркестрою, такъ що подивляти треба надзвичайну вытривалѣсть и працю дѣригента “Львѣвского Бояна” о. Остапа Нижанковского, котрый не пожалувавъ величезного труда, чтобы вывести отсю новѣсть передъ свѣтъ”²⁶. Відомо, що кантату М. Лисенка було виконано в супроводі оркестри 80 п. п., диригував о. О. Нижанківський, однак солістів того концерту рецензент, на жаль, не перераховував.

Із творів галицько-українських композиторів на шевченківських концертах першого десятиліття своєї діяльності “Львівський Боян” часто виконував нові

²² Шевченківське свято у Львові // Діло. – 1929. – Ч. 91. – 24 квіт. – С. 4.

²³ Витвицький В. Святочний концерт у 125-ліття народин Т. Шевченка // Новий Час. – 1939. – Ч. 54. – 10 берез. – С. 6.

²⁴ [Львѣвскіи вечерниць въ память XXXVIII-ыхъ роковинъ смерти Т. Шевченка] // Дѣло. – 1898. – Ч. 68. – 26 марта (7 цвѣтня). – С. 3.

²⁵ Шухевич В. В справі сьвяткованя памяти Тараса Шевченка // Діло. – 1903. – Ч. 57. – 11 (24) марта. – С. 1.

²⁶ Вечеръ въ XXXV-тѣ роковины смерти Т. Шевченка у Львовѣ // Дѣло. – 1896. – Ч. 52. – 6 (18) марта. – С. 3.

композиції Ф. Колесси (обробки народних пісень, хори на слова Т. Шевченка), Г. Топольницького (в їх числі кантату “Хустина”), Д. Січинського тощо. Цікаво, що твори саме цих авторів значилися і серед переможців щорічних конкурсів товариства, зокрема, “Дніпро реве” Д. Січинського та “На щедрий вечір” Ф. Колесси як переможців конкурсу “Львівського Бояна” за 1892 р. було залучено до програми шевченківського вечора наступного 1893 р. – це було звичною практикою товариства.

Серед вагомих прем'єр наступних років варто виділити композиції Б. Вахнянина (музичні картини за участю хору, солістів та оркестри, хори, кантати), М. Волошина (переважно солоспіви), Й. Кишакевича (наприклад, кантата “Шевченкові” в 1914 р.), К. Стеценка (хори і кантати), М. Леонтовича (обробки народних пісень), Я. Степового, Л. Ревуцького (хори на слова Т. Шевченка на концерті 1929 р.). Зокрема, твори К. Стеценка вперше прозвучали у Львові 1910 р. (хор “Прометей”), згодом його “Заповіт” (обробка мелодії Г. Гладкого) майже щорічно відкривав Шевченківські концерти за участю товариства “Боян” у Львові, у виконанні хору часто звучала кантата “Шевченкові”.

Однак після 1900 р. головними творцями музичних новинок на шевченківських концертах у Львові стали С. Людкевич і В. Барвінський. Про один із композиторських дебютів С. Людкевича на шевченківському концерті “Львівського Бояна” 1901 р. схвально відгукнувся рецензент “Діла”. “Косарь” – се р'єчь першій разъ выставлена, закроена на б'ольшій розм'єрь, подобалась загально такъ, що на жадане публики мус'євъ хоръ си повторити. П. Людкевичъ выступивъ вперве зъ б'ольшимъ творомъ поважного настрою, а по н'ѣмъ можемо п'ознати великій талантъ нашего музика та стремл'єне выд'остати ся зъ п'одъ загальныхъ шаблон'овъ”²⁷. Серед найбільших прем'єр провідних українських галицьких композиторів того часу варто назвати такі: кантата-симфонія “Кавказ” (окремі частини – 1902, 1906, 1911, 1914, повністю – 1927 р. в супроводі оркестри²⁸), кантата “Україні” (1928), “Стрілецька рапсодія” (1929), кантата “Заповіт” (1936), симфонічна фантазія-увертюра за мотивами М. Лисенка і галицьких веснянок “Веснянки” (1939) С. Людкевича; прелюдії (1910), фортепіанне тріо (1911), хореографічна картина “Українське весілля” (1916), кантата “Заповіт” (1920 – в супроводі фортепіано, повторено – 1928, 1929 в супроводі оркестри), “Українська рапсодія” для симфонічної оркестри (1928), фортепіанний концерт (1939) В. Барвінського.

Ювілейні концерти кінця 20–30 х рр., з огляду на продуману концертну програму, виконання визначних творів української музичної шевченкіяни та справді видатні новинки національної музики, далеко переросли традиційні рамки ювілейних вечорів “Львівського Бояна”. Ймовірно, організатори прагнули втілювати одну із пропозицій удосконалити Шевченкові святкування, яку свого часу озвучив В. Барвінський: “Давнішими часами Шевченківський концерт був до певної міри щорічним білянсом нашого культурно-музичного життя і дорібку. Нині те життя поволі, але вперто зачинає спеціалізуватися [...]. Успіх і вартість програми такого концерту залежить ще й від того, чи дає вона щось нове, зв'язане в додатку з Музою Шевченка (письмівка наша. – Н. К.)”²⁹.

²⁷ Р. Г. Шевченківське свято у Львові // Діло. – 1901. – Ч. 49. – 2 (15) марта. – С. 1.

²⁸ Варто уточнити, що перше виконання “Кавказу” повністю відбулося 1925 р. з нагоди ювілею композитора.

²⁹ Барвінський В. З концертної салі. Концерт колядок і щедрівок – Шевченківський концерт. // Діло. – 1926. – Ч. 60. – 19 берез.

У 1927 р., наприклад, “Львівський Боян” та оркестра Музичного товариства ім. Миколи Лисенка виконали лише один твір – кантату-симфонію “Кавказ” С. Людкевича повністю. “Кращої розв’язки як цьогорічна, – писав із захопленням рецензент цього концерту В. Барвінський, – годі було найти: виведення “Кавказу” С. Людкевича. [...] Коли б ми взяли під увагу цілий наш музично-композиторський дорібок, і то не лише галицької, але мабуть цілої соборної України, – то ми не знайшли б більш репрезентативного твору, а разом і суттєво більш підходячого до такого свята, як Шевченківське”³⁰.

У 1928 р. центром програми шевченківського концерту стали композиції самого В. Барвінського: “Українська рапсодія” (твір, який переміг на конкурсі Музичного товариства ім. Миколи Лисенка з нагоди 100-ліття від дня народження Тараса Шевченка, але тільки тепер його змогли вперше виконати у Львові) та кантата “Заповіт”.

Натомість, на роковинах поета в 1936 р., як писав рецензент вечора В. Барвінський, “осередком зацікавлення програмою були два великі симфонічно-вокальні твори Ст. Людкевича, а то “Ой виострю товариша...” на муж. хор, – виконаний вперше в супроводі оркестри, та виведений пораз перший взагалі, величезних розмірів “Заповіт” Шевченка”³¹.

Про ювілей передвоєнного 1939 р. пише З. Лисько: “5-го березня ц. р. в залі “Атлантик” відбувся урочистий Шевченківський концерт. Для львівської громади була це справді урочиста подія, бо в цьому концерті збіглися три святочні моменти. По-перше – 125-і роковини народження Поета, по-друге – така рідка й небуденна подія, як український симфонічний концерт і по-третє – два нові українські твори”³². Знаменно, що дві нові симфонічні композиції, які згадав автор – це симфонічна фантазія-увертюра “Веснянки” С. Людкевича за мотивами веснянок М. Лисенка і народних пісень та фортепіяний концерт В. Барвінського. “Львівський Боян” на цьому концерті виконував фрагменти “Кавказу” С. Людкевича.

Практика залучати до шевченківських програм “Львівського Бояна” твори світової музичної літератури була популярною на початку ХХ ст. (до 1913 р.), ймовірно, з ініціативи диригента М. Волошина (він робив переклади текстів цих композицій українською мовою³³). Шевченківські концерти того етапу ставали наче приводом виконувати силами українських виконавців і переважно для української публіки світову класику (Ф. Шопен, Ф. Мендельсон, Е. Гріг, Г. Ф. Гендель, О. Бородін, О. Даргомижський). Однак навіть тоді таку практику сприймали неоднозначно, з огляду на невідповідний до ювілейних роковин зміст композицій. Тому й писав С. Людкевич про шевченківський концерт 1910 р. таке: “Загальне вражіння з боку чисто музикального мусило бути вповні вдоволяюче; про достроєння концерту до вечорниць Шевченка не беруся говорити, хоч і не одна замітка так і насувається під перо”³⁴.

³⁰ Барвінський В. З концертної зали. Програмовий концерт “Бандуриста.” – Шевченківський вечір // Діло. – 1927. – Ч. 66. – 25 березня. – С. 2–3.

³¹ Барвінський В. Концерт у 75-ліття смерті Тараса Шевченка // Новий Час. – 1936. – Ч. 63. – 19 берез. – С. 6.

³² Лисько З. Шевченківський концерт // Діло. – 1939. – Ч. 52. – 8 берез. – С. 8.

³³ В їх числі переклади кантат “Олаф Тригвазон” Е. Гріга та фрагментів “Ізраїля в Єгипті” Г. Ф. Генделя.

³⁴ Людкевич С. З концертної зали // Діло. – 1910. – Ч. 68. – 15 (28) марта. – С. 2.

Шевченківські урочистості до 1939 р. характеризувалися неодмінною участю в них знаменитих українських виконавців, передовсім, співаків – О. Мишуги, С. Крушельницької, М. Менцинського, О. Бандрівської, М. Голинського, а також інструменталістів – В. Барвінського, Н. Нижанківського, Р. Савицького, С. Дністрянської та ін.

О. Мишуга брав участь у львівських ювілейних вечорах на честь поета від їх початків. Концерти 1914 р. були чи не останніми виступами співака перед українською громадою Галичини: 9 березня музичні товариства вшанували О. Мишугу лавровим вінком від “Львівського Бояна” та грамотою від Музичного товариства ім. Миколи Лисенка. Слухачі сприйняли його виступ незвичайно емоційно (співак виконував два солоспіви – “Мені однаково...” М. Лисенка на слова Т. Шевченка й “Наша доля” А. Вахнянина). “Одушевлене, яке оказала наша суспільність нашому співакови, зовсім зрозуміле. Забула она лише на те, що пісні, се не промова, яку мож при сильнішій вражіню перервати бурєю оплесків”. І далі, роздумував В. Барвінський, “одушевлене співом п. Мишуги вказувало б може на те, що его виступ був короною вечера”³⁵.

С. Крушельницька найактивніше брала участь у Шевченківських вечорах у Львові протягом 90-х рр. XIX ст., виконуючи солоспіви українських композиторів, зокрема М. Лисенка з “Музики до “Кобзаря” Т. Шевченка”... “Пальма першенства у вчерашнѣмъ концертѣ припала паннѣ С. Крушельницкѣй, бо она заступаючи п. Мишугу и выступаючи у власнѣй точцѣ, просто очарувала всѣхъ своимъ спѣвомъ. Публика била брва и домагалася повтореня вѣдспѣваныхъ пѣсень та докинєня ще надпрограмовыхъ. А пѣснѣ тѣ, нашѣ народнѣ въ Лисенковѣмъ укладѣ, выходили въ интерпретаціи п-ы Круш.[ельницької] та при еи феноменальнѣмъ голосѣ, такъ чудово, що годѣ було наслухатися”³⁶.

Важливими подіями шевченківських вечорів була камерно-вокальна музика у виконанні ще одного визначного українського співака М. Менцинського. “Поява на сцені п. Модеста Менцинського, – свідчить дописувач “Діла” про Привітний вечір до Шевченківського Здвигу 1914 р., – викликала величезні овації. Зібрані мали щастє чути в незрівнанім виконаню найкрасші річи з українського репертуару нашого славного співака. Як ми чули його спів зробив незвичайне вражінє на гостей з Англії, які були захоплені оригінальною красою української пісні”³⁷.

Року 1939 з нагоди 125-ліття від дня народження Т. Шевченка вперше “відограв концерт (фортепійний концерт В. Барвінського – *Н. К.*) піяніст Роман Савицький з таким зрозумінням, розмахом і досконалим технічним опрацюванням, що кращого виконавця автор собі мабуть не може бажати. Коли ж додати, що в цьому “Концерті” й оркестра під проводом М. Колесси мала свою найкраще виконану точку, то стане зрозумілим, чому публика найбільше вітала твір і його виконання”³⁸.

Найслабшою частиною Шевченківських концертів, зрештою будь-яких інших українських концертів у Галичині, була участь оркестрів. До Першої світової війни традиційно на українські ювілейно-мистецькі акції запрошували військові

³⁵ *Барвінський В.* Тарасове съвято у Львові // Руслан. – 1914. – Ч. 54. – 11 марця (26 лютня). – С. 2.

³⁶ [Вечерницѣ въ память XXXVI-тихъ роковынъ смерти Тараса Шевченка] // Дѣло. – 1897. – Ч. 53. – 6 (18) марта. – С. 3.

³⁷ Ювілейний Здвиг // Діло. – 1914. – Ч. 142. – 29 червня. – С. 3.

³⁸ *Лисько З.* Шевченківський концерт // Діло. – 1939. – Ч. 52. – 8 березня. – С. 8.

оркестри, як правило, зі своєю усталеною музичною програмою, що найчастіше ніяк не пов'язувалася з українськими ювілеями. Так, В. Барвінський у своїй рецензії на Шевченківський вечір 1914 р. згадав, що фортеп'яний концерт Ф. Ліста долучено до програми саме з огляду на вимоги оркестрантів.

Шевченківські роковини в Галичині другої половини ХІХ – першої третини ХХ ст. (до 1939 р.) були однією з кращих форм репрезентації національних почуттів галицьких українців у австрійському і польському оточенні, найглибшим втіленням духовної та ментальної суті українства, визначною подією музично-концертного життя Львова. Підсумовуючи коротку характеристику цих концертів, відзначимо, передовсім, таке: синтетичний характер шевченківських концертів, програми яких охоплювали науково-популярні реферати, промови, декламування поезії, хори, солістів співаків та інструменталістів, був доволі стабільною ознакою тогочасних вечорів. Шевченкові роковини у Львові, як правило, спільно організовували всі національні товариства та установи, серед них саме “Львівський Боян” від 1891 р. визначав зміст музично-концертної частини свята, створюючи, водночас, можливості для концертної діяльності українських виконавців на рідних теренах в українському середовищі. Однак у міжвоєнні десятиліття майже кожне українське товариство проводило власний шевченківський вечір, відтак відповідні ювілейні концерти “Львівського Бояна” потребували істотного переосмислення. “Часи змінюються, – писав В. Барвінський 1926 р., – а з ними і форма таких свят мусить змінитися”³⁹. На музичний зміст і форми шевченківських концертів “Львівського Бояна” впливали й пріоритети диригентів товариства – А. Вахнянина, О. Нижанківського, С. Федака (культивування української музики і, зокрема, творчості М. Лисенка), М. Волошина (пропагування творів світової музичної літератури у виконання українських музикантів), С. Людкевича і В. Барвінського (тематичні програми, багаті видатними прем'єрами симфонічних та вокально-симфонічних композицій українських мистців). Систематичне проведення шевченківських музично-поетичних вечорів давало поштовх зростанню композиторської творчості й виконавства, адже чимало нових композицій приурочувалися спеціально до цих святкувань.

Галицько-українські діячі та музиканти добре усвідомлювали всенациональне значення та важливість львівських святкувань Шевченкових роковин, чітко розмежовуючи об'єктивний погляд на реалії музичної культури галицьких українців, дзеркалом яких ставала і шевченківські вечори (не випадково в рецензіях провідних українських мистців того часу С. Людкевича, В. Барвінського, В. Витвицького, Н. Нижанківського постійно звучали критичні зауваги до музичної частини шевченківських ювілеїв), та мобілізаційне і єднальне значення таких святкувань. Захоплені слова В. Барвінського в 1914 р. увиразнюють атмосферу національного піднесення на Шевченкових роковинах у Львові: “І видно на лицах радість, свідомість розросту сил! Дух Тараса витає між нами. Не вмере Україна, не загине!”⁴⁰.

³⁹ Барвінський В. Концерт колядок і щедрівок. – Шевченківський концерт // Діло. – 1926. – Ч. 60. – 19 берез. – С. 5.

⁴⁰ Барвінський В. Тарасове свято у Львові // Руслан. – 1914. – Ч. 54. – 11 марця (26 лютого). – С. 2.

**ПОКАЖЧИК ПРОГРАМ ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ КОНЦЕРТІВ ЗА УЧАСТЮ
ХОРОВОГО ТОВАРИСТВА “ЛЬВІВСЬКИЙ БОЯНУ”⁴¹**

1891 – 30 роковини смерті: 2(14) квітня, зал Народного Дому.

Левицький К. Промова; Вахнянин Н. Молитва з опери “Купало” (хор “Львівського Бояну”, з фортепіано); Лисенко М. Полонез (О. Бажанська-Озаркевич); Шевченко Т. “Лебедин” (Т. Огоновська); Лисенко М. “Гус” (чол. хор “Львівського Бояну”)⁴²; Лисенко М. Терцет з опери “Різдвяна ніч” (п-і Волошак, п-і Шухевич, п. Шиманський); Шевченко Т. “Послання...” (Н. Яворовський); Вербицький М. “Заповіт” (хор “Львівського Бояну”, соло п. Курп'як). Диригент С. Федак, фортепіано – п-і Вахнянин.

1892 – 31 роковини смерті: 25 березня, зал Народного Дому.

Вахнянин Н. Промова; Вербицький М. “Заповіт” (хор “Львівського Бояну”); Шевченко Т. “Галайда” з “Гайдамаків” (Кл. Кузьмівна, Тернопіль); Бажанська-Озаркевич О. В'язанка мелодій з опери “Різдвяна ніч” М. Лисенка (О. Бажанська-Озаркевич); Лисенко М. “За сонцем хмаронька іде” (хор “Львівського Бояну”); Шевченко Т. “Послання” (К. Устиянович), Устиянович К. “Мойсей” (К. Устиянович) – додаток; Лисенко М. “Ой люлі, люлі”, додаток – “Ой місяцю”, “Чом, чом чорнобров” (С. Крушельницька), Лисенко М. Хор з опери “Утоплена” (хор “Львівського Бояну”), “Ще не вмерла Україна”.

1893 – 32 роковини смерті: 8 березня.

Лисенко М. “Веснянка” (хор “Львівського Бояну”); Лисенко М. “Мені однаково” (О. Мишуга); Колесса Ф. “На щедрий вечір” (чол. хор “Львівського Бояну”); Лисенко М. “Нащо мені чорні брови” (С. Крушельницька); Гулак-Артемівський С. Дует Оксани і Андрія з опери “Запорожець за Дунаєм” (О. Мишуга, С. Крушельницька); Січинський Д. “Дніпро реве” (хор “Львівського Бояну”); Вахнянин Н. “Помарніла наша доля” (О. Мишуга); Вахнянин Н. “Наша життя” (чол. хор “Львівського Бояну”).

1894 – 33 роковини смерті: 16 травня.

Белей І. Промова; Лисенко М. “Коло млина, коло броду”, Лисенко М. “Та нема гірш нікому”, Лисенко М. “Ой, знати, знати, хто кого любить” (хор “Львівського Бояну”); Купчинський Є. Попурі з народних пісень на цитрі (Є. Купчинський); Монюшко С. “Дві зорі”, Монюшко С. “Козак”, Вахнянин Н. “Помарніла наша доля” – додаток (О. Мишуга); Лисенко М. “Гамалія” (чол. хор “Львівського Бояну”), Шевченко Т. “Лебедин” із “Гайдамаків” (п-а Тишинська, Більче);

⁴¹ Показчик укладено за матеріалами з таких архівних джерел і періодичної преси: ЦДАЛ, ф. 309, оп. 1., спр. 128, 20 арк., спр. 129, 127 арк., спр. 130, 135 арк., спр. 131, 57 арк., спр. 132, 104 арк., спр. 133, 106 арк., спр. 134, 122 арк., спр. 135, 93 арк., спр. 136, 121 арк., спр. 137, 119 арк.; ДАЛО, ф. 110, оп. 1, спр. 803, арк. 25; Діло. – 1891–1939; Зоря – 1891–1897; Руслан. – 1898–1914; Новий Час. – 1923–1939; Громадська Думка. – 1920; Українські Вісті. – 1936–1939; Українська Музика. – 1937–1939.

⁴² Виконання хору “Гус” М. Лисенка було заборонено. Детально див. Горак Я. Про заборону виконання хору “Іван Гус” Лисенка на Шевченківському вечорі у Львові 1891 року // Українська Музика – Ч. 2(4). – Львів, 2012. – С. 25–33.

Лисенко М. “Жалібний марш” (хор “Львівського Бояну”); Лисенко М. “Ой, одна, я одна” (С. Крушельницька) – ще дві нар. пісні додатково; Вербицький М. “Жовнір”. Диригент – С. Федак, фортепіано – п. Ярецький.

1895 – 34 роковини смерти: 3 і 25 березня.

Лисенко М. “Quodlibet” (хор “Львівського Бояну”), Ніщинський П. “Закувала та сива зозуля” (чол. хор “Львівського Бояну”), Топольницький Г. “Хустина”, Щуровський П. Фрагменти з опери “Богдан Хмельницький” (хор “Львівського Бояну”, С. Крушельницька, О. Мишуга).

1896 – 35 роковини смерти: 16 березня, зал Народного Дому.

Грушевський М. Промова, Сметана Б. Фантазія з опери “Продана наречена” (оркестр 80 п. п.), Колесса Ф. “Вулиця” (хор “Львівського Бояну”); Шевченко Т. “Думи” (п-а М-ска); Топольницький Г. “Де Сян пливе”, Нижанківський О. “Нова Січ” (чол. хор “Львівського Бояну”, фортепіано); Щуровський П. “Мрія”, Щуровський П. “Тропак” (оркестра 80 п. п.) – додатково – Марш з нар. Пісень; Лисенко М. “Мені однаково” (О. Носалевич); Лисенко М. “Радуйся, ниво, неполита” (хор “Львівського Бояну”, оркестра 80 п. п.), Шевченко Т. “Чернець” (М. Вороний), Лисенко М. “Скорбна дума з молитвою” (чол. хор “Львівського Бояну” з оркестрою 80 п. п.), “Ще не вмерла Україна”. Диригент – О. Нижанківський, Фортепіано – Богданський.

1897 – 36 роковини смерти: 17 березня, зал Народного Дому.

Романчук Ю. Промова; Вербицький М. Симфонія ре мінор (оркестра 80 п. п., дир. Фрідріх); Лисенко М. “Нащо мені чорні брови” (Я. Королевичівна); Матюк В. Хор духів з опери “Інвалід” (хор “Львівського Бояну”, оркестра 80 п. п.); Лисенко М. Перша рапсодія (Гамотівна); Лисенко М. Дует “Росли у купочці” (Я. Королевичівна, О. Мишуга); Топольницький Г. “Три шляхи”, Лисенко М. Хор бранців із “Гамалії”, (чол. хор “Львівського Бояну”); Шевченко Т. “Посланіє” (І. К.); Лисенко М. “Дівчино-рибалонько” (О. Мишуга); Лисенко М. Каватина з опери “Різдвяна ніч” (С. Крушельницька, оркестра 80 п. п.), додаток – нар. пісні в обр. М. Лисенка; Слово від академічної молоді; Фрідріх Концертове попурі з укр. пісень (оркестра 80 п. п.); “Ще не вмерла Україна”. Диригент – О. Нижанківський⁴³.

1898 – 37 роковини смерти: 4 квітня, зал Народного Дому.

Вербицький М. Симфонія Сі-бемоль мажор (оркестра 80 п. п.); Колесса Ф. Відчит про університет; Ніщинський П. “Вечорниці” (міш. хор “Львівського Бояну”, оркестра 80 п. п.); Лисенко М. “Ой одна, я одна” (М. Арданівна), додатково – 1 пісня; Воробкевич С. “Треті півні” (чол. хор “Львівського Бояну”); Промова студента університету (С. Томашівський); Нижанківський О. “Минули літа молоді”, Матюк В. “Цвітка дрібная” (М. Левицький); Січинський Д. “Дніпро реве” (хор “Львівського Бояну”); Сарасате П. “Циганські пісні” (І. Чачковська – скр. і фортепіано); Шевченко Т. “Сон” (п. Климко); Колесса Ф. “Дівчина і руга” (чол. хор “Львівського Бояну”); Лисенко М. “Заповіт” (хор “Львівського Бояну”, оркестра

⁴³ О. Мишуга з огляду на хворобу в концерті участі не брав.

80 п. п.); Фрідріх Народні пісні (оркестра 80 п. п.), “Ще не вмерла Україна”. Диригент – С. Федак.

1899 – 38 роковини смерти: 10 березня.

Кишакевич О. “Калина” (хор “Львівського Бояну”, оркестра 80 п. п.), Колесса Ф. “Було колись”, Колесса Ф. “Дівчина і рута”, Лисенко М. “Тече вода з-під города” (чол. хор “Львівського Бояну”); Лисенко М. “Мені однаково” (О. Мишуга); Лисенко М. “На вічну пам’ять Котляревському” (хор “Львівського Бояну”, оркестра 80 п. п.).

1900 – 39 роковини смерти: 27 березня, зал Народного Дому.

Сметана Б. Увертюра до опери “Лібуше” (оркестра 80 п. п.); Шухевич В. Промова; Воробкевич С.-Топольницький Г. “Ой чого ти почорніло” (хор “Львівського Бояну”, фортепіно); Лисенко М. “Ой, одна, я одна” (О. Проскурницька); Промова від академічної молоді (В. С.); Лисенко М. “На прю” (чол. хор “Львівського Бояну”, оркестра 80 п. п.); Лисенко М. “Мені однаково”, “Не хилися явороньку”, Вахнянин Н. “Помарніла наша доля” – додатково (О. Мишуга); Шевченко Т. “Причинна” (В. Темницький); Лисенко М. “Б’ють пороги” (хор “Львівського Бояну”, оркестра 80 п. п.); “Ще не вмерла Україна”.

Людвий Шевченківський концерт: 27 травня, зал Народного Дому.

Вербицький М. Симфонія Ре-маж. (оркестровий кружок “Львівського Бояна”); Франко І. Вітальне слово про національне і літературне значення Т. Шевченка; Шевченко Т. “Б’ють пороги” (М. Абрисовська); Лисенко М. “На прю” (чол. хор “Львівського Бояна”), Промова від імени академічної молоді (Є. Коссакевич); Лисенко М. “Високая калина”; Колесса Ф. “Обжинки” (хор “Львівського Бояна”); Руданський С. “Подорож до Єрусалиму”, “Арендари” (П. Чайковський); Ганінчак Р. “Фантазія” (оркестровий кружок “Львівського Бояна”); “Ще не вмерла Україна”.

1901 – 40 роковини: 14 березня, зал Народного Дому.

Лисенко М. Увертюра до оперети “Чорноморці” (оркестра 80 п. п., дир. Фрідріх); Колесса О. Промова, Воробкевич С. – Топольницький Г. “Думи мої” (хор “Львівського Бояна”), Лисенко М. Дует з опери “Утоплена”, Дует з опери “Різдвяна ніч” “О ні, я хороша” (М. Волошин, І. Шухевич, з оркестрою, дир. О. Нижанківський); Людкевич С. “Косар” (чол. хор “Львівського Бояна”, оркестра); Промова від молоді (Т. Мелень); Біликовський І. “Гамалія” (чол. хор “Львівського Бояна”, декламація – М. Січинський, оркестр, дир. І. Біликовський, фортепіано Р. Ганінчак); Лисенко М. Фінал опери “Утоплена” (хор “Львівського Бояна”, солісти, оркестра, дир. С. Людкевич); “Ще не вмерла Україна”.

1902 – 41 роковини: 13 березня.

Фібіх З. Увертюра “Ніч у Карлштайні” (оркестр): Промови: др. К. Левицький, Фр. Кузик; Топольницький Г. “Три фрагменти” (хор “Львівського Бояна”, оркестра); Шевченко Т. “Чигирин” (Ол. Будзиновська); Топольницький Г. “Небесна поміч Божа” (чол. хор “Львівського Бояна”), Чайковський П. “Серенада” (скрипка

з оркестрою), Шевченко Т. “Гамалія” (К. Устиянович); Січинський Д. “Пісне моя” (хор “Львівського Бояна”); Гріг Е. Концерт ля мінор (фортепіано – Д. Шухевич); Людкевич С. “Молитва”, II ч. “Кавказу” (хор “Львівського Бояна”, оркестра).

1903 – 42 роковини: 17 березня, зал Народного Дому.

Сметана Б. Увертюра до опери “Лібуше” (оркестра 80 п. п.); Левицький К. Промова; Промова від імени молоді (Ф. Марисюк); Лисенко М. “Жалібний марш” (хор “Львівського Бояна”, оркестра, дир. Р. Ганінчак); Шевченко Т. “Гайдамаки”, фрагмент (О. Будзиновська); Носковський “Коломийка характеристична” – танець гуралів з опери “Янко” (оркестра 80 п. п.); Шопен Ф. “Мрія”; Мендельсон Ф. “На воді” (чол. хор “Львівського Бояна”); Лисенко М. “Ой, умер старий батько”; Лисенко М. “Як би мені черевики”; Доніцетті Г. Арія з опери “Циганка” (І. Шухевич, оркестра); Бородін О. Половецький танець з опери “Князь Ігор” (хор “Львівського Бояна”, оркестра), “Ще не вмерла Україна”; “Не пора”.

1904 – 43 роковини: 15 березня, зал Філармонії.

Керубіні Л. Увертюра до опери “Медея” (оркестра 15 п. п.); Промови; Топольницький Г. “Хустина” (хор “Львівського Бояна”, оркестра, соло – М. Волошин, О. Вахнянин); Ліст Ф. “Угорська фантазія” (фортепіано О. Ціпановська, оркестра); Лисенко М. Хор бранців з “Гамалії” (чол. хор “Львівського Бояна”, фортепіано); Шевченко Т. “На вічну пам’ять Котляревському” (Г. Телішевська); Колесса Ф. “Дівчина і рута” (чол. хор “Львівського Бояна”); Колесса Ф. “На любій розмові” (чол. хор “Львівського Бояна”); Вахнянин А. Арія з опери “Купало” (Ф. Лопатинська, фортепіано); Січинський Д. Кантата “Лічу в неволі” (хор “Львівського Бояна”, оркестра, соло – М. Волошин).

1905 – 44 роковини: 30 березня, зал Філармонії.

Вербицький М. Симфонія соль-мінор (оркестра 80 п. п., капельмайстер Фрідріх); Промови; Людкевич С. “Вечір в хаті” (хор “Львівського Бояна”); Волошин М. “Ой гляну я, подивлюсь”, народна пісня (А. Крушельницька); Шевченко Т. “До Основ’яненка” (п-на Б.); Лисенко М. “Мені однаково”; Людкевич С. “Черемоше, брате мій” (М. Волошин); Волошин М. “Чого мені тяжко”; Кишакевич Й. “До бою” (чол. хор “Львівського Бояна”), Лисенко М. “Зацвіла в долині” (А. Крушельницька, М. Волошин); Вахнянин А. Хоровід з опери “Купало” (хор “Львівського Бояна”). Фортепіано: Ол. Ясеницька, Ол. Яцишин, Т. Шухевич.

1906 – 45 роковини: 17 травня; зал Народного Дому.

Людкевич С. “Під мурами Єрехону” (оркестра 15 п. п., капельмайстер Конопасек); Промова; Даргомижський О. Хори і хороводи з опери “Русалка” (хор “Львівського Бояна”, оркестр), Шевченко Т. “Чигирин” (п-на У. Л.); Шуберт Ф. “Бойова пісня” (“Бандурист”), Вахнянин А. Прощання Степана з опери “Купало” (М. Волошин, оркестра); Людкевич С. “Кавказ”, I ч. “Прометей” (хор “Львівського Бояна”, оркестра).

1907 – 46 роковини: 21 березня, зал Народного Дому.

Чайковський П. “Товчок” (“Лускунчик”): Увертюра, Тропак (оркестра 15 п.п., капельмайстер Конопасек); Промова – І. Копач; Промова від імени молоді – п. Бурбела; Вахнянин Б. Музична картина “Титар” (хор “Львівського Бояна”, оркестра); Шевченко Т. “Іван Підкова”, Вірш, присвячений подіям довкола Університета (п-а Лежогубська); Гріг Е. “Похвала рідного краю” (“Бандурист”, оркестра); Бізе Ж. – Сарасате П. Фантазія з опери “Кармен”, Шопен Ф. Ноктюрн Es-dur – додаток (Е. Щедрович-Ганкевич – скрипка, оркестра); Бендель К. Музична картина “Сванда-Дудар” (хор “Львівського Бояна”, оркестра). Солісти: О. Вахнянин, М. Волошин, Я. Вінцковський, В. Іванців.

1908 – 47 роковини: 5 березня, зал Філармонії.

Чайковський П. “Пісня без слів”, Чайковський П. Тропак з опери “Мазепа” (оркестра 15 п.п., капельмайстер Конопасек); Промова – Ю. Романчук; Брух Г. “Прекрасна Олена” (хор “Львівського Бояна”, оркестра, дир. М. Волошин, соло Ол. Вахнянин, П. Берест); Лисенко М. “Якби мені черевики”; Пуччіні Дж, Арія з опери “Тоска” (І. Сологуб, фортепіано), Вахнянин А. Терцет з опери “Купало” (О. Вахнянин, В. Козак, М. Бобанич, оркестра), Вахнянин Б. “Три дороги”, Ярославенко Я. “Фінал” (“Бандурист”, фортепіано), Венявський Г. Скрипковий концерт № 2 (Щедрович-Ганкевич, оркестр); Лисенко М. “Б’ють пороги” (хор “Львівського Бояна”, оркестра, соло – В. Козак, Ю. Жмур, Ю. Юхнович, М. Рудавський). Фортепіано: О. Ясеницька, Б. Вахнянин, дир.: М. Волошин, В. Березовський.

1909 – 48-і роковини: 2 березня, українські товариства, зал Філармонії.

Лисенко М. Інтродукція до опери “Остання ніч” (оркестра 15 п. п., капельмайстер Конопасек); Промови; Людкевич С. “Кавказ”, І ч. “Прометей” (хор “Львівського Бояна”); Шопен Ф. Скерцо (фортепіано О. Ціпановська); Мендельсон Ф. Хор з “Антигони” (“Бандурист”, оркестра), Шуберт Ф. – Вільгельм “Am Meer” (скрипка – Є. Перфецький, фортепіано); Лисенко М. “Гетьмани”, “За думою, дума”, “Чого мені тяжко” (М. Менцинський, фортепіано); Гріг Е. “Олаф Тригвазон” (хор “Львівського Бояна”, соло І. Рожанковська, О. Парахоняк, А. Геттерова, О. Озаркевичева, І. Геців, А. Чайківський). Дир.: М. Волошин, П. Артимович, фортепіано: О. Ціпановська, Г. Ясеницька.

1910 – 49 роковини: 10 березня, зал Філармонії.

Рубінштейн А. “Тропак” (оркестра 15 п. п., упр. Конопасек); Цеглинський Г. Промова; Промова від Укр. студентського союзу; Людкевич С. “Кавказ”, II ч. “Молитва” (хор “Львівського Бояна”); Барвінський В. Прелюдія-хорал; Лисенко М. Ноктюрн до-дієз мінор; Дворжак А. “Inquiety” (В. Барвінський); Стеценко К. “Прометей”; Вахнянин Б. “Гей, на бій” (“Бандурист”, фортепіано); Лисенко М. “Розвійтеся з вітром”; Вебер К.-М. Арія Анни з опери “Чарівний стрілець” (О. Вахнянин, фортепіано); Бетговен Л. Романс Соль-маж.; Сарасате П. “Zeigeunerweisen” (Є. Перфецький, фортепіано); Лисенко М. Фінал опери “Утоплена” (хор “Львівського Бояна”, соло – О. Вахнянин, О. Парахоняк, В. Козак, С. Гнаткевич, В. Чума, М. Бобанич, І. Хитрень). Дир.: М. Волошин, Є. Форостина, фортепіано: О. Ясеницька.

1911 – 50-і роковини: 10 березня.

Людкевич С. Симфонічний танець (оркестра 15 п.п., капельмайстер Ф. Конопасек); Привіт; Топольницький Г. “Хустина” (хор “Львівського Бояна”, соло І. Рожанковська, В. Козак); Барвінський В. Тріо (В. Барвінський, А. Вольфсталь, Є. Перфецький); Лисенко М. “Мені однаково”, “Розвійтеся з вітром” (М. Тарасевич); Людкевич С. “Косар”, “Хор підземних ковалів” (“Бандурист”); Шопен Ф.-Вільгельм (Є. Перфецький); Людкевич С. “Кавказ”, IV ч. “Борітеся”. Дир.: М. Волошин, П. Артимович, фортепіано: О. Ясеницька, С. Людкевич.

1912 – 51 роковини: 7 березня, зал Філармонії.

Фібіх З. Увертюра “Ніч на Карльштайлі” (оркестра 30 п. п., дир. Роль); Колесса О. Промова; Стеценко К. “Нічко ясна”, “Сон”, “Заповіт” (хор “Львівського Бояна”, фортепіано); Чайковський П. Тріо ля мінор (О. Ясеницька, Ф. Кребс, А. Вольфсталь); Людкевич С. “Вічний революціонер” (“Бандурист”); Лисенко М. “Ой одна, я одна”, “Якби мені черевики” – додаток, Пуччіні Дж. Арія з опери “Мадам Батерфляй”; Тауберг В. “Лісова пташка” (Ф. Лопатинська); Гендель Г. Ф. Орасторія “Ізраїль в Єгипті”: № 2, 8, 9, 10 (хор “Львівського Бояна”). Дир. М. Волошин, П. Артимович, фортепіано О. Ясеницька, Я. Вінцковський.

1913 – 52 роковини: 13 березня, зал Галицького Музичного Товариства.

Вагнер Р. Увертюра до опери “Нюрнберзькі майстерзінгери” (орк. 30 п. п.); Промова – Л. Цегельський; Колесса Ф. “Якби мені черевики” (хор “Львівського Бояна”), Пуччіні Дж. Арія-молитва Тоски з опери “Тоска”, Лисенко М. “Ой одна, я одна”, “Ой, не світи, місяченьку” (М. Секундівна); Бетговен Л. Фортепіанний концерт № 3 (О. Бірецька, оркестр); Галлен А. “Північний бій” (“Бандурист”), Чайковський П. Скрипковий концерт ре-мажор (Є. Перфецький, оркестра); Лисенко М. “Б’ють пороги” (хор “Львівського Бояна”). Дир.: С. Людкевич, П. Артимович.

6 квітня – філія товариства “Просвіта” у Львові, зал Народного Дому

Вступне слово (Є. Озаркевич); Безкоровайний В. “Не схиляйте вниз прапора” (“Бандурист”); Декламація (П. Стадникова); Колесса Ф. “Якби мені черевики” (хор “Львівського Бояна”); Лисенко М. В’язанка народних пісень, “На прю” (хор богословів); Бах Й. С. Прелюдія і fuga до-мінор, Шуман Р. Романс Сі бемоль-мінор (Кміщакевич); Кишакевич Й. “До бою” (“Бандурист”); Пуччіні Дж. Молитва Тоски з опери “Тоска”, Лисенко М. “Ой, одна, я одна” (М. Секундівна); Лисенко М. “Б’ють пороги” (хор “Львівського Бояна”).

1914 – 100-ліття народження: 9 і 10 березня, зал Спортової Палати.

Гріг Е. “Святковий привіт” (оркестра 30 п. п., капельм. Якубічек); Кишакевич Й. Кантата “Шевченкові” (збірний хор “Боянів”); Лепкий Б. “Благословенна най буде година”; Людкевич С. Драматична картина “Останній бій” (“Бандурист”); Ліст Ф. Фортепіанний концерт Мі-бемоль-мажор (С. Дністрянська, оркестра 30 п. п.); Людкевич С. Кантата-симфонія “Кавказ” III і IV ч. (хор “Львівського Бояна”); Лисен-

ко М. “Мені однаково”, Вахнянин А. “Наша доля” (О. Мишуга); Вербицький М. “Заповіт” (збірний хор “Боянів”). Дир.: М. Волошин, С. Людкевич, П. Артимович.

1 травня, Товариство “Воля”

Людкевич С. “Косар” (“Бандурист”); Промова; Січинський Д. “Дніпро реве” (хор “Львівського Бояна”); Шевченко Т. Поезії (тов. Г.); Бетговен Л. – Бузоні Ф. “Екосез”, Лешетицький Т. “Скерцо” (О. Бірецька); Лисенко М. “Садок вишневий”, “Розвійтеся з вітром” (О. Завадська); Лисенко М. “Гус” (“Бандурист”); Лисенко М. “Мені однаково” (Н. Маслюк); Вербицький М. “Заповіт” (хор “Львівського Бояна”, соло Н. Маслюк).

Привітний вечір Здвигу: 27 червня, зал Спортової Палати.

Чайковський П. “Капрічіо” (оркестра 24 п. п. з Перемишля, диригент М. Фрітш); Вахнянин А. Купальський хоровод з опери “Купало” (хор “Львівського Бояна”); Єдлічка А. Обробка української народної пісні “Ой, ходив чумак”, “Ой, я нещасний”, Лисенко М. “Ой, не стелися, хрещатий барвінку” (М. Менцинський, ф-но – О. Ясеницька-Волошин); Людкевич С. “Чорна рілля ізорана”, “На прю” (“Бандурист”); Січинський Д. “Finale”, Лисенко М. “Гетьмани” (М. Менцинський, фортепіано – О. Ясеницька-Волошин); Людкевич С. Кантата-симфонія “Кавказ”, І ч. (хор “Львівського Бояна”).

1916 – 22 червня, зал Музичного Товариства ім. М. Лисенка.

Людкевич С. “Вечір в хаті” (хор “Львівського Бояна”); Промова; Барвінський В. “Ой, ходить сон”, “Ой, зійди, зійди, ясен місяцю”, “Вийшли в поле косарі” (О. Парахоняк); Людкевич С. “Українська баркарола” (жін. хор “Львівського Бояна”); Свендсен Ю. “Романс”, Дворжак А. “Гумореска”, Сікард М. “Українські танці” (Є. Перфецький); Барвінський В. “Українське весілля” (хор “Львівського Бояна”, фортепіано в 4 руки). Дир.: В. Барвінський, фортепіано О. Волошинова, М. Перфецька, Ст. Туркевич, В. Барвінський, Б. Дрималик.

1917 – зал Музичного Товариства ім. Лисенка.

Людкевич С. “Піду від вас” (солоспів)⁴⁴.

1918 – 57 роковини, Свято Української Народної Республіки: 12 і 13 березня, зал Музичного Товариства ім. М. Лисенка.

Цегельський Л. Промова (1-ий концерт), Брик І. Промова (2-й концерт); Вахнянин Б. Дума з “Невольника” (хор “Львівського Бояна”); “Встає хмара з-за лиману”, “Наш отаман Гамалія”, “Ой у лузі” (хор полонених); Стеценко К. “Мати старчиха” (І. Туркевич, скрипка К. Гладилевич, фортепіано М. Перфецька); Людкевич С. “Чорна рілля ізорана”, Лисенко М. “На прю” (“Бандурист”); Шевченко Т. “До Основ’яненка” (К. Рубчакова); Гольдмарх К. “Арія”, Сарасате П. Циганські мелодії (скрипка – Є. Перфецький); Лисенко М. “Радуйся, ниво, неполітая” (хор “Львівського Бояна”). Дир. І. Туркевич.

⁴⁴ Точнішу інформацію про програму концерту 1917 р. знайти не вдалося.

1919 – проведення Шевченківського концерту у Львові заборонено.**1920 – 18 березня, повторено – в п'ятницю того ж тижня, зал Музичного Товариства ім. Лисенка.**

Стеценко К. “Кантата” (хор “Львівського Бояна”, дир. М. Волошин); Студинський К. Промова; Перфецький Р. Промова (на другому концерті); Пуччіні Дж. Арія Тоски з опери “Тоска”, Людкевич С. “Спи, дитинко моя”, Січинський Д. “Із сліз моїх” (І. Туркевич); Людкевич С. “Ой, виострю товариша” (хор “Львівського Бояна”, дир. С. Людкевич, фортепіано); Лисенко М. Ноктюрн до-дієз мінор, Гавот Фа-мажор; Мендельсон Ф. Капріччіо до-мінор (О. Бірецька) – додаток; Шевченко Т. “Утоплена” “У тієї Катерини” (Стадникова); Лисенко М. “Свято в Чигирині”, “Гетьмани” (Р. Прокопович-Орленко) – додаток; Барвінський В. “Заповіт” (хор “Львівського Бояна”). Фортепіано – О. Бірецька, І. Шмериківська, Ст. Туркевич.

1921 – 22 березня; народний концерт – 28 березня.

Стеценко К. “Заповіт”; Кашубинський Д. “І світає, і смеркає”; Шевченко Т. “Гомоніла Україна” (О. Будзиновська); Лисенко М. Терцет “Сонце заходить” (І. та С. Туркевич, Р. Левицький); Лисенко М. “Гамалія”; Ярославенко Я. “Фінал” (сполучений хор “Львівського Бояна” і “Бандуриста”); Шевченко Т. “Послання” (М. К. Садовський); Барвінський В. Фортепіяний секстет (Р. Криштальський, О. Борис, Б. Дрималик, Л. Туркевич, В. Гельбарт, Й. Букшований); Кишакевич Й. Кантата “Калина” (сполучений хор “Львівського Бояна” і “Бандуриста”); “Ще не вмерла Україна”. Дир. М. Гайворонський, фортепіано Д. Бандрівська, Л. Туркевич.

1922 – 9 березня, зал Музичного Товариства ім. М. Лисенка.

Щурат В. Промова; Стеценко К. “Шевченкові”; Лисенко М. Солоспів; Дворжак А. Фортепіянное тріо; Людкевич С. “Косар” (“Бандурист”, дир. Р. Прокопович-Орленко); Людкевич С. “Ой, вербо, вербо” (О. П'ясецький); Шевченко Т. (декл.); Топольницький Г. “Хустина”.

24 березня, зал Музичного Товариства ім. М. Лисенка.

Щурат В. Промова; Стеценко К. “Шевченкові”; Лисенко М. Солоспів; Дворжак А. Фортепіянное тріо; Людкевич С. “Косар” (“Бандурист”, дир. Р. Прокопович-Орленко); Людкевич С. “Піду, втечу”, “Тайна” (А. Крушельницька); Шевченко Т. (декл.); Топольницький Г. “Хустина”.

1923 – 26 квітня.

Стеценко К. “Заповіт”; Галушинський М. Промова; Людкевич С. “Присяга Батави” (“Бандурист”); Кишакевич Й. “Вечірній час” (жін. хор “Львівського Бояна”); Лисенко М. “Українська рапсодія” (фортепіано – Т. Шухевич); Людкевич С. Обробки нар. пісень – “Як ніч мя покриє” (хор “Львівського Бояна”); Кишакевич Й. “До бою” (“Бандурист”); Степовий Я. “Сонце заходить”, Чайковський П. “Привіт скитальця” (Р. Прокопович-Орленко); Ляльо Е. “Еспанська рапсодія” (Є. Перфецький – скрипка); Барвінський В. “Шевченкова хага” (хор “Львівського Бояна”).

1924 – 12 березня, зал Народного Дому.

Кишакевич Й. “На сонця шлях” (хор “Львівського Бояна”); Малицька К. Промова; Кишакевич Й. “Спіть, герої, спіть” (“Бандурист”); Гайдн Й. Струнний квартет, Чайковський П. Струнний квартет – одна частина (квартет Музичного товариства ім. М. Лисенка); Шевченко Т. “Неофіти”, Пролог (Е. Сеніківна); Людкевич С. “Ой, виострю товариша” (“Бандурист”); Лисенко М. “Ой, одна, я одна”, Барвінський В. “Ой, люлі, люлі”, Лисенко М. “Садок вишневий” (О. Парахоняк); Лисенко М. “Радуйся, ниво, непоплита” (хор “Львівського Бояна”); “Ще не вмерла Україна”. Дир. В. Неділко, фортепіано – Л. Туркевич.

1925 – 12 березня, зал Музичного Товариства ім. М. Лисенка.

Шевченко Т. “Заповіт”; Мудрий В. Промова; Стеценко К. Кантата “Шевченкові” (хор “Львівського Бояна”); Лисенко М. “Дума”, “Гетьмани” – І ч. (М. Голинський); Раф Й. “Жига з варіаціями”, Чайковський П. “Дума” (І. Приймова); Лисенко М. “Гамалія”, “Прискорбна душе” (“Бандурист”); Шевченко Т. “Неофіти” (С. Федорцева); Бізе Ж. Арія Хозе з опери “Кармен” (М. Голинський); Лисенко М. “Кантата до 50-ліття смерті Т. Шевченка” (хор “Львівського Бояна”). Фортепіано – Л. Туркевич.

1926 – 10 березня: 65 роковини; Народний Дім.

Стеценко К. “Заповіт”; Степовий Я. “Україні” (хор “Львівського Бояна”); Брик І. Промова; Лисенко М. “Минають дні” (Р. Орленко); Людкевич С. “Ой виострю товариша” (“Бандурист”); Шевченко Т. “Кавказ” (Е. Сеніківна); Людкевич С. “Ішов жовняр з війни”, Лисенко М. “Пливе човен”, Леонтович М. “Козака несуть”, “Мак” (хор “Львівського Бояна”); Нижанківський О. “Минули літа молоді”, Людкевич С. “Черемоше, брате мій”, Січинський Д. “Фінале” (К. Андрієнко); Лисенко М. “Туман хвилями лягає” з опери “Утоплена” (хор “Львівського Бояна”).

1927 – 13 березня, зал Народного Дому.

Стеценко К. “Заповіт”; Донцов Д. Промова; Людкевич С. “Кавказ” (хор “Львівського Бояна”, оркестра Музичного товариства ім. М. Лисенка)

1928 – 67 роковини: 18 березня, зал Музичного Товариства ім. Лисенка.

Старосольський В. Промова; Барвінський В. “Українська рапсодія” (оркестра Музичного товариства ім. М. Лисенка); Людкевич С. “Україні”, Барвінський В. “Заповіт” (хор “Львівського Бояна”, оркестра Музичного товариства ім. М. Лисенка). Диригенти – С. Людкевич, І. Охримович, соло – О. Бандрівська.

1929 – 21 квітня, зал Міського театру.

Галушинський С. Промова; Ревуцький Л. “Ой, чого ж ти почорніло”, “У перетику ходила”, інструментування С. Людкевича (хор “Львівського Бояна”, оркестра Музичного товариства ім. М. Лисенка, дир. С. Людкевич); Людкевич С. “Стрілецька рапсодія” (оркестра Музичного товариства ім. М. Лисенка); Барвінський В. “Заповіт” (хор “Львівського Бояна”, оркестра Музичного товариства Лисенка, дир. І. Охримович).

1936 – 75 роковини смерті, 15 березня, зал Великого міського театру.

Карманський П. Промова; Лисенко М. – Людкевич С. “Гамалія” (“Бандурист”, оркестра філармонії, декл. Ю. Ґеник-Березовський); Лисенко М. – Барвінський В. “Б’ють пороги” (хор “Львівського Бояна”, оркестра філармонії, дир. І. Охримович); Печеніґа-Углицький П. “У гаю, гаю вітру немає” (Серенада із симф. поеми “Україні”), “Ой, одна, я одна”, Лисенко М. “Гетьмани” – додатково, Печеніґа-Углицький П. “Утоптала стежечку” (М. Голинський, фортепіано Б. Кудрик); Людкевич С. “Ой, виострю товариша” (чол. хор “Львівського Бояна”, “Сурма”, “Бандурист”, оркестра, дир. О. Плешкевич); Людкевич С. “Заповіт” (хор “Львівського Бояна”, оркестра, дир. С. Людкевич); “Ще не вмерла Україна”.

1939 – 125 народження: 5 березня, зал кінотеатру Антлантік (театр Скарб-ка) – тепер Національний театр ім. М. Заньковецької.

Стеценко К. “Заповіт” (хор “Львівського Бояна”, “Сурма”); Луцький О. Промова; Шевченко Т. “До Основ’яненка”, “Давидові псалми 12, 43” (Н. Дорошенкова); Лисенко М. “Туман хвилями лягає” з опери “Утоплена” (хор “Львівського Бояна”, “Сурма”, дир. І. Охримович, оркестра Музичного товариства ім. М. Лисенка і члени Львів. Філармонії); Людкевич С. “Кавказ” І.ч. (хор “Львівського Бояна”, “Сурма”, дир. С. Людкевич, оркестра); Лисенко М. “Гетьмани”, “Минають дні” (Т. Терен-Юськів, фортепіано Н. Нижанківський); Людкевич С. “Веснянки” (оркестра Музичного товариства ім. М. Лисенка, дир. М. Колесса); Барвінський В. Фортепіанний концерт фа-мінор (Р. Савицький, оркестра Музичного товариства ім. М. Лисенка, дир. М. Колесса); “Ще не вмерла Україна”.